

W wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów pojawiła się informacja o planowanej nowelizacji rozporządzenia w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych.

Jak wskazano w opisie projektu nowelizacja rozporządzenia ma na celu uaktualnienie minimalnego poziomu wynagrodzenia zasadniczego pracowników samorządowych. Projekt rozporządzenia przewiduje – w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę – podwyższenie kwot minimalnego poziomu wynagrodzenia zasadniczego określonego w I. Tabeli w załączniku nr 3 do rozporządzenia i ustalenie ich w wysokości od 3 000 zł w I kategorii zaszeregowania (dotychczas 2 150 zł) do 4 300 zł w XXII (ostatniej) kategorii zaszeregowania (dotychczas 3 600 zł).

W projekcie rozporządzenia scalono tabele stanowisk funkcjonujące obecnie odrębnie dla urzędów i odrębnie dla samorządowych jednostek organizacyjnych z jednoczesnym uporządkowaniem wykazu stanowisk przypisanych im minimalnych kategorii zaszeregowania oraz minimalnych wymagań kwalifikacyjnych. Rozporządzenie ma wejść w życie z dniem 1 marca 2023 r. Umożliwi to pracodawcom samorządowym dostosowanie zakładowych regulaminów wynagradzania do zmian wprowadzonych projektowanymi regulacjami.

Można postawić pytanie czy rozporządzenie w takim kształcie w ogóle ma rację bytu? Przede wszystkim można zauważyć postępujące spłaszczenie wysokości minimalnych wynagrodzeń zasadniczych w poszczególnych kategoriach zaszeregowania oraz zupełne oderwanie wysokości minimalnych wynagrodzeń w samorządach od sytuacji makroekonomicznej w gospodarce. W 2009 r., kiedy wchodziła w życie ustawa o pracownikach samorządowych, minimalne wynagrodzenie zasadnicze pracownika w najwyższej XXII kategorii zaszeregowania wynosiło 235% minimalnego wynagrodzenia za pracę, po wejściu w życie rozporządzenia wyniesie 123%, a 1 lipca 2023 119%.

Pracownikom przyporządkowanym do kategorii zaszeregowania z planowanym wynagrodzeniem niższym niż ustawowe minimalne wynagrodzenie za pracę i tak trzeba będzie albo podnieść wynagrodzenie zasadnicze albo wypłacać dodatki wyrównawcze. Oznacza to, że realna różnica pomiędzy I i XXII kategorią zaszeregowania wyniesie 850 zł brutto, przy czym kategoria I jest zarezerwowana dla osób zatrudnianych na stanowiskach pomocniczych i obsługi, od których nie wymaga się żadnego doświadczenia i praktycznie żadnych kwalifikacji (np. robotnik z wykształceniem podstawowym) a XX kategoria zaszeregowania dedykowana jest sekretarzowi miasta na prawach powiatu powyżej 300 tys. mieszkańców, gdzie wymagane jest posiadanie wykształcenia wyższego, co najmniej 4-letniego doświadczenia zawodowego na stanowisku urzędniczym, w tym co najmniej dwuletniego stażu pracy na kierowniczym stanowisku urzędniczym.

Proponowane stawki minimalnego wynagrodzenia zasadniczego dla pracowników samorządowych na tle innych regulacji dotyczących wysokości płac w szeroko rozumianym sektorze publicznym również pokazują, że w sektorze publicznym nie ma spójnej polityki płacowej. Przykładowo w sektorze ochrony zdrowia od 1 lipca 2023 r. szacowane minimalne wynagrodzenie pracownika działalności podstawowej w szpitalu, niewykonującego zawodu medycznego, z wymaganym wykształceniem poniżej średniego będzie wynosiło ok. 4200 zł, czyli niemal tyle co minimalne wynagrodzenie pracownika samorządowego w najwyższej kategorii zaszeregowania.